

NEWS

Kar se pove na recepciji, ostane na recepciji

23. julij 2026, Tobias Engl

Pult ordinacije družinske medicine je javen kraj. Kartica zavarovanja, datum rojstva, razlog obiska — marsikaj od tega se izgovori naglas, medtem ko je za hrbtom zasadenih osem stolov. Internistična skupinska ordinacija je stala pred natanko tem problemom in ga rešila, ne da bi predelala sprejem.

Izhodišče. Pult je bil odprt proti čakalnici, vmes niti štirje metri zraka. Kdor je hotel, je poslušal. Večinoma ni hotel nihče, pa je vseeno vsak kaj ujel. Za ordinacijo je bilo to več kot neprijetno. Zdravstveni podatki sodijo v najobčutljivejšo kategorijo, ki jo pozna pravo varstva podatkov, in molčečnost se ne konča na sprednjem robu pulta. Predelna stena ali drugo okence sta propadla zaradi prostora in spomeniškega varstva stare stavbe.

Poseg. Nad sprejemom je že visel zaslon (ScreenWay), ki je kazal čakalne številke in obvestila. Njegov zvočnik je prevzel drugo nalogo. Zdaj predvaja tiho, širokopasovno zvočno preprogo, položeno natanko na frekvenčni pas, v katerem postane govor razumljiv. Neposredno ob pultu se razume vsaka beseda. Tri metre naprej razpade stavek v mrmranje, iz katerega se ne da več izluščiti nobene informacije. Nastavljeno je bilo v enem dopoldnevu, brez nove opreme, brez kablov skozi staro stavbo.

Rezultat. Pogovori na sprejemu so ostali, kamor sodijo. Kdor sedi v čakalnici, odtlej sliši enakomerno, nevsiljivo šumenje, ki ga večina po minutah ne opazi več. Vodja ordinacije poroča, da so vprašanja po več diskretnosti izginila in da je pooblaščenec za varstvo podatkov sprejem črtal s svojega seznama pomanjkljivosti.

Diskretnost na sprejemu ni vprašanje arhitekture. Je vprašanje tega, kaj prostor naredi z zvokom. Zaslona, ki tako ali tako visi na steni, lahko to prevzame.